

РЕШЕНИЕ

№ 3927

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2455** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КЕВР срещу Решение № 576/17.02.2022 г. по НАХД № 12460/2021 г. на СРС,НО, 93 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № НП-102/05.08.2021 г., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 353 лв. на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 10.09.2020 г. [фирма], в качеството му на кредитополучател, сключил договор за кредит с [фирма], в качеството му на

кредитор. Страните се споразумели в член 6.1 от същия, че кредитополучателят се задължава да учреди, респ. учредява в полза на кредитора финансово обезпечение съгласно ЗДФО чрез прехвърляне в собственост на кредитора парични средства в размер на минимум 18% от стойността на всяка поискана за усвояване сума, а в случай на непогасяване на парично задължение на съответния падеж или при предсрочна изискуемост кредиторът ще има право по своя преценка да отнесе предоставените му като финансово обезпечение парични средства за пълно или частично погасяване на задължението.

Със Заповед № 3-Е-64/05.04.2021 г. председателят на КЕВР наредил извършването на проверка в срок до 10.05.2021 г. по документи на жалбоподателя във връзка с интернет публикации относно сключения между [фирма] и [фирма] договор за кредит. Във връзка с

това на 20.04.2021 г. дружеството представило на КЕВР горепосочения договор. На 25.06.2021 г. бил съставен Констативен протокол № Г-03 на основание чл. 80 от ЗЕ за извършената проверка, с който били констатирани 21 броя нарушения.

Въз основа на протокола, на 22.07.2021 г. бил съставен АУАН № Г-КРС-19 за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23, предл. второ от ЗЕ, тъй като дружеството сключило сделка за финансово обезпечение по реда на ЗДФО, инкорпорирана в чл. 6.1 от договора за кредит с [фирма], без предварително да е получил разрешение от КЕВР. От дружеството постъпило възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № НП-102/05.08.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

АУАН и НП обаче не отговарят на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

Както правилно е посочил СРС в решението си, цитираната като нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ, регламентира правомощието на КЕВР да разрешава извършването на разпореждане с имущество, с което се упражнява лицензионна дейност в случаите, предвидени в този закон, както и на други сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Тази норма не установява задължения за енергийните предприятия като [фирма].

За да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството законосъобразно, следва в НП да бъдат посочени конкретни законови разпоредби, касаещи конкретни задължения на дружеството, които същото не е изпълнило. В АУАН и в НП не са посочени като нарушени други норми от законови или подзаконовни нормативни актове, освен нормата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ, поради което не става ясно фактическият състав на кое предвидено в закона нарушение е

осъществен. Това обстоятелство представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на наказаното лице и пречатства възможността същото да разбере в какво действие или бездействие се изразява установеното нарушение.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на парваната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 576/17.02.2022 г. по НАХД № 12460/2021 г. на СРС,НО, 93 състав.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от В. М. – изпълнителен директор, сумата от 80 /осемдесет/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.